

SPAR
LIGE NU
OP TIL

25%

SE FLERE TILBUD HER

LG
VASKEMASKINE

8%

LG
VASK/TØR

20%

ELECTROLUX
HÅNDSTØVSUGER

21%

W

whiteaway

hjem til dig

19.08.2020 KL. 05:00

»Min søns autisme er blevet forværret på Kilebo«

26-årige Nichlas Michelsen kunne selv låse sig ind og ud, da han flyttede ind på bostedet. Nu stikker han af.

Susanne Nielsen oplever, at hendes søn har fået det værre under sit ophold på det kommunale bosted for autisme i Aarhus, Kilebo. Foto: Marie Ravn

TRILLE SKØTT-JENSEN
Lokalavisen Aarhus

Kilebo Bosted er Aarhus Kommunes specialcenter for autisme. Her skulle Susanne Nielsens søn Nichlas Michelsen være i gode, professionelle og kærlige hænder. Men Susanne Nielsens oplevelse er, at sønnens handicap er blevet forværret af at bo på Kilebo.

»I starten kunne han selv låse sig ind og ud. Nu er vi der, hvor han stikker af og reagerer voldsomt. På Kilebo har man ikke formået at skabe de rammer og den struktur, som hans handicap kræver,« fortæller Susanne Nielsen.

ANNONCE

Indstil din favorit
til AURA Energi's
grønne pris allerede i dag.

Læs mere
og indstil
projekt

AURA
energi

Siden indflytningen i 2015 er Nichlas Michelsen begyndt at få antipsykotisk medicin, og han bruger meget tid på en gynge, som han i opkørte situationer helst ikke forlader. Da han flyttede ind, havde han selv en nøgle. Den er fjernet for længst, dengang han begyndte at stikke af.

»Hans autisme er blevet meget værre, siden han er flyttet på Kilebo,« fortæller Susanne Nielsen.

Nichlas Michelsen er hendes ældste af tre sønner, og han boede hjemme, til han var 16 år. Han har infantil autisme og er mentalt retarderet. I dag er han 26 år, men indeni er han som en 2-3 årig og har deraf også begrænset sprog, forklarer hans mor.

Alarmklokkerne ringer

Nichlas Michelsen bor i samme hus som Sebastian Frichot, som avisen tidligere har skrevet om.

En anonym indberetning om vold begået mod Sebastian Frichot af en medarbejder har rystet andre forældre, og det har sat gang i en proces.

Kilebo Bosted

- Kilebo Bosted er et specialiseret botilbud med døgndækning til voksne med udviklingshæmning og autisme, der har et betydeligt og varigt

»Med den uhyggelige indberetning er der flere omstændigheder omkring min egen søns mistrivsel, som i den grad får alle mine alarmklokker til at ringe. Nu vælter det ud – lige nu er det, som om jeg er vågnet. Det er, som om vi har været bedøvet, for vi kan ikke gå med den tanke, at vores børn ikke har det godt, når de er der alene, hvor vi ikke kan se dem,« fortæller Susanne Nielsen fra sit hjem i Egå.

På bordet foran hende ligger stakkevis af dokumenter, der blandt andet vidner om talrige magtanvendelser indberettet af personalet. På hendes computer er utallige sendte mails, hun har sendt til ledelsen i frustration over den måde, hendes søn har udviklet sig på, siden han flyttede ind på Kilebo.

ANNONCE

AURA Energis
GRØNNE
PRIS
AURA

Indstil din favorit
til AURA Energi's grønne pris
allerede i dag ...

Læs mere
og indstil
projekt

AURA
energi

Undervejs foretager hun et opkald til Kilebo og beder en medarbejder om at forberede sønnen godt på den kommende weekend. Hun har styr på, hvilket personale der kommer hvornår, og hun ved, hvor hullerne opstår omkring hendes søn.

»Jeg vil bare forebygge endnu en magtanvendelse,« siger hun i telefonen til medarbejderen.

Hun viser et skema, som er indberettet af personalet efter endnu en magtanvendelse. Magt er nemlig et nødvendigt onde i opkørte situationer. Dem har Nichlas Michelsen været i en del af i det seneste år, blandt andet den 1. og 13. juni. Susanne Nielsen kan godt se, at magtanvendelser kan være nødvendige.

»Men hvad går forud? De kigger ikke på, hvorfor Nichlas er blevet så opkørt. På et tidspunkt har de været seks voksne omkring ham, og de har holdt ham nede og holdt ham i arme og fødder,« siger hun.

Det beskrives i skemaet, at Nichlas Michelsen, mens han bliver holdt nede, er så opkørt, at han kaster op.

»Det må jo ikke komme dertil. Det er det, vi forsøger at forklare dem,« siger Susanne Nielsen.

Hun føler, ligesom andre forældre, at de i årevis har forsøgt at gøre opmærksom på de dårlige forhold på Kilebo. Det er skiftende ledere, det skiftende personale og den – ifølge forældrene – dårlige ledelse, der er årsag til stress og uro. Det fuldstændigt modsatte af, hvad Nichlas Michelsen og de andre beboere på Kilebo har brug for. Hun føler sig slet ikke hørt af ledelsen, som hun retter en skarp kritik imod.

»Jeg ved også, at der er dedikerede og dygtige medarbejdere på Kilebo. Men med den viden vi har fået, er medarbejderne også blevet voldsomt svigtet af en uprofessionel og inkompetent ledelse,« siger Susanne Nilelsen.